

Het eeuwige leven

Hand-out bij de leerdienst over zondag 22, vraag en antwoord 57 en 58 van de Heidelbergse Catechismus

Zondag 6 september 2020, 19.00 uur

Hervormde streekgemeente Noordhorn-Saaksum

Klassieke versie

Vraag 57: Welke troost biedt u de opstanding van het vlees?

Antwoord: Dat niet alleen mijn ziel na dit leven terstond tot Christus, haar Hoofd, opgenomen zal worden, maar dat ook mijn lichaam door de kracht van Christus opgewekt, weer met mijn ziel verenigd en aan het verheerlijkte lichaam van Christus gelijkvormig zal worden.

Vraag 58: Welke troost put u uit het artikel over het eeuwige leven?

Antwoord: Dat ik, aangezien ik reeds nu in mijn hart het begin van de eeuwige vreugde gevoel, na dit leven de volkomen zaligheid zal bezitten, die geen oog gezien, geen oor gehoord heeft en die in geen mensenhart is opgekomen, om God daarin eeuwig te prijzen.

Eenvoudige versie (dr. W. Verboom)

Vraag 57: Welke troost geeft het je dat we geloven dat ons lichaam eenmaal zal opstaan?

Antwoord: Als ik sterf is mijn ziel direct bij Jezus in de hemel. Bij de wederkomst staat mijn lichaam op uit het graf. Het zal dan net zo heerlijk worden als het lichaam van Jezus. Dan mag ik helemaal en voor eeuwig bij Hem zijn.

Vraag 58: Welke troost put je uit het artikel over het eeuwige leven?

Nu al voel ik in mijn hart een begin van de eeuwige vreugde, die ik na dit leven volmaakt zal ontvangen. Het is de vreugde om God eeuwig te prijzen.

Schriftlezing: 1 Korinthe 15:50-58; Filippenzen 1:19-26

Zingen: Ps. 98:1 | Ps. 16:5,6 | Ps. 98:4 | Berijming HC | Gz. 75:1,2 | Ps. 87:3,4,5

Thema en aandachtspunten

Het eeuwige leven

1. Hoe --> *met lichaam en ziel* (antw. 57)
2. Wanneer --> *nu een begin, straks volkomen* (antw. 58a)
3. Waartoe --> *om God eeuwig te prijzen* (antw. 58b)

Samenvatting van de preek

Hoewel wij in onze moderne wereld sterk gericht zijn op het hier en nu, wijst de HC ons – in navolging van de Bijbel – op *het eeuwige leven*. Er is niet alleen en *hiernumaals*, maar ook een *hiernamaals*. We stellen hierbij 3 vragen:

1. Hoe --> met lichaam en ziel

Na dit leven gaat de ziel *terstond* (meteen) naar Christus, zegt de HC. Als we onze laatste adem uitblazen is het direct zover: we komen voor de rechterstoel van Christus. Als we bij Hem horen, mogen we eeuwig bij Hem zijn. Let op dat de HC zegt: naar *Christus*; niet: naar de *hemel*. Er is iets mis als wij alleen verlangen naar de hemel omdat we onze geliefden denken weer te zien. Het moet ons om Christus gaan, want in de hemel draait alles om Hem! Zoals Paulus zegt: 'Ik heb de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste.' (Fil. 1:23)

Echter: met de ziel in de hemel is het nog niet klaar. Het lichaam moet er nog bij komen! Dan gebeurt op de jongste dag, als de Heere Jezus door Zijn opstandingskracht de dode lichamen opwekt. 'Ik geloof in de wederopstanding van het *vlees*.' Daarom is crematie ook zoiets oneerbiedigs: het lichaam dat God geschapen en lief heeft, vernietigen, door het in vlammen te laten opgaan.

2. Wanneer --> nu een begin, straks volkomen

Begint het eeuwige leven pas wanneer we onze laatste adem uitblazen? Of wanneer we zullen opstaan op de jongste dag? Nee, het begint hier en nu al! De HC zegt dat 'ik reeds nu in mijn hart het begin van de eeuwige vreugde gevoel'! Want de christen kent het nieuwe leven, dat heeft de Heilige Geest in zijn hart geplant. Wanneer? Toen hij tot geloof kwam, toen hij wederom geboren werd, toen hij de Heere Jezus als zijn Redder leerde kennen. Tóén begon reeds het eeuwige leven!

En wat kenmerkt nu dat nieuwe, eeuwige leven? *Vreugde*, zegt de HC! De vreugde over Gods genade en goedheid, dat Hij een zondaar als ik die niets verdienen het eeuwige leven wil schenken. Dat Hij nog naar iemand als ik wil

omkijken, mij genadig wil zijn. Dat geeft vreugde, dieper en zekerder dan alle vreugde van de wereld!

Natuurlijk is die vreugde vaak ver te zoeken. Dat komt door de omstandigheden van ons leven, die verdrietig kunnen zijn. Dat komt door twijfel en aanvechting, of door een gebrek aan toewijding in ons leven. Maar de HC zegt ook eerlijk dat het slechts *een begin* is van de eeuwige vreugde, die ik voel. En ze voegt eraan toe: na dit leven zal ik de *volkomen* zaligheid bezitten. Nu nog slechts een begin, maar straks volkomen! Zoals de koningin van Sjeba al wel verteld was over Salomo's rijkdom en heerlijkheid, maar ze niet had durven denken dat het zó mooi zou zijn totdat ze in zijn paleis was. Zo is het met de christen, hij verwacht de heerlijkheid van God, maar ziet die pas straks in volle omvang en volle glorie. Een dominee schreef over de vraag waarom de toekomstige heerlijkheid voor ons nog verborgen is: 'God houdt nog wat achterwege om Zijn volk te verrassen. God glimlacht nu reeds, als Hij eraan denkt, wat grote ogen Zijn kinderen opzetten zullen, wanneer ze in de volle heerlijkheid zijn aangeland.' (Ds. H.J. de Groot)

3. Waartoe --> om God eeuwig te prijzen

Wat is het uiteindelijke doel waar het de HEERE om gaat in het eeuwige leven? Dat is de eer van Zijn Naam. Niet onze redding, niet dat wij in de hemel komen of eeuwig gelukkig zijn – dat is allemaal een middel. Niet het doel, maar de weg ernaar toe. Het doel is dat God eeuwig aan Zijn eer komt.

Daarom is dat ook het doel van ons leven hier beneden, *nu al*. Niet of onze plaats in de hemel veilig gesteld is, maar of wij hebben leren leven tot eer van God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Is dat niet zo, dan hebben wij in de nieuwe schepping niets te zoeken, dan vinden wij er daar niets aan, want daar is álles op Hem gericht. Daar staat Hij in het stralende middelpunt, want God zal alles en in allen zijn.

Tot dat doel van Gods eer waren wij al geschapen in het paradijs. Adam en Eva hadden de opdracht de HEERE te verheerlijken, maar zij'' (en wij) faalden totaal. Daarom werkt God toe naar een nieuw paradijs, waar wij de Heere, onze God liefhebben met geheel ons hart, geheel onze ziel, geheel ons verstand en al onze kracht. Hoe het daar zal zijn? Dat heeft geen oog gezien en geen oor gehoord, maar het zal onze verwachtingen te boven gaan. Verlangt u ernaar? En voelt u al het begin van de hemelse vreugde?

Om over door te denken/praten

1. Wat zegt het u dat er in Gods heerlijkheid straks mensen zijn met ziel én lichaam?
2. Herkent u het verlangen naar de hemel als ontmoetingsplaats met overleden geliefden? Is er het gevaar dat dit het verlangen naar Christus Zelf overstemt?
3. Voelt u al een 'begin van de eeuwige vreugde', zoals de HC zegt? Op welke moment wel, en juist niet?
4. 'De wedergeboorte is het begin van het nieuwe leven, niet ons sterven of de opstanding op de laatste dag.' Reageer op deze stelling.
5. Is uw leven nu al op Gods eer gericht? Hoe zou dat (meer) kunnen?

Weerklank lied 387 (berijming van HC antw. 57-58)

3. Wanneer ik sterf, dan word ik opgenomen
en mag mijn ziel direct bij Christus komen,
bij Hem, haar Hoofd, bij Hem, haar Bruidegom.
Eens zal mijn lichaam, uit het graf herrezen,
gelijk aan zijn verheerlijkt lichaam wezen,
o troost zo groot, wanneer ik bij Hem kom.

4. Reeds nu voel ik de vreugd van eeuwig leven,
een voorsmaak dat mij eenmaal wordt gegeven,
straks na mijn dood volkomen zaligheid.
Een zaligheid door niemand te bedenken,
waarin ik eeuwig God mijn lof zal schenken:
o troost zo groot, die blijft in eeuwigheid.

(melodie: Psalm 103)